

РЕШЕНИЕ

№ 1100

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4229** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалбата на С. П. В. против изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо № към №94-00-51/1/ от 18.04.2022 г. и писмо №към 94-00-46/1/07.04.2022 г. на директора на дирекция „Правна“ на Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради немотивираност, съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон. Изтъква се, че търсената информация изпълва и двата компонента на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ-свързана е с обществения живот на страната и посредством нея търсецията информацията може да си състави собствено мнение за дейността на задължения по закон субект. Подробни съображения в тази насока са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се отмяната на оспорения отказ и задължаване на административния орган за предоставяне на достъп до заявената обществена информация, както и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – директора на дирекция „Правна“ на Министерството на регионалното развитие и благоустройството в депозирана по делото молба изразява писмено становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени

представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Административното производство е образувано по заявление за достъп до обществена информация вх. № 94-00-51/07.04.2022 г., депозирано от С. В., както и писма вх. № 94-00-46/2/11.04.2022 г. и вх. № V8-1547/14.04.2022 г., адресирани до МРРБ. Заявеният достъп до информация се отнася до: заверено копие от „Одитния доклад“ за 2021 г., изготвен от дирекция „Вътрешен одит“ към МРРБ в частта касаеща проведените и приключили в Дирекцията за Национален строителен контрол обществени поръчки.

По така депозираното заявление е постановен отказ мотивиран с чл. 26 от Закона за вътрешния одит в публичния сектор, съгласно който ръководителят на вътрешния одит и вътрешните одитори са длъжни да не разгласяват и да не предоставят информация, станала им известна при или по повод осъществяването на дейността им, освен в случаите предвидени в закон. Посочено е, че Международните стандарти за професионална практика по вътрешен одит, които са основна предпоставка за изпълнение на отговорностите на вътрешните одитори и дейността по вътрешен одит, като цяло, и по конкретно стандарт 2440.A2, предвижда ако няма други правни изисквания, предвидени в закон или друг акт, преди представяне на резултатите на лица извън организацията, ръководителят на вътрешния одит да контролира разпространението им, като ограничи тяхното използване.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи в качеството си на неблагоприятно засегнат адресат, доколкото с него е отказан достъп до търсена информация.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ в условията на делегирани правомощия със заповед № РД-02-14-1072/15.1.2021 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него

искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК.

В настоящия случай, в оспорения административен акт липсва посочване на правното основание за постановяването му. Не е посочена нито една от визираните в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези на ограничаване на правото на достъп до обществена информация, нито е посочено някое от установените в чл. 37 от ЗДОИ основания за отказ. Като фактическо основание административният орган се е задоволил единствено да цитира чл. 26 от Закона за вътрешния одит в публичния сектор, съгласно който ръководителят на вътрешния одит и вътрешните одитори са длъжни да не разгласяват и да не предоставят информация, станала им известна при или по повод осъществяването на дейността им, освен в случаите предвидени в закон. Липсват мотиви така въведената забрана относно ли се до конкретния случай, при който търсената информация е свързана с резултатите от вече приключил одит. Не са изложени и доводи дали в случая не е налице предвидено изключение от тази забрана в специалния ЗДОИ.

На следващо място, с оглед разрешаването на правния спор следва да се посочи, че ЗДОИ регламентира един от правните способности за упражняване на конституционното право на достъп до информация. В чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът регламентира. Именно по отношение на тази информация законодателят е взел изричното задължение на задължените, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, правни субекти да я предоставят. Разбира се, ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Член 4, ал. 1 от ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В настоящия случай, не се твърди и не се установява от данните по делото да е налице друг специален ред за достъп до исканата информация, дерогиращ приложимостта на нормите на ЗДОИ.

Легалната дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като според разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. С оглед на тези легални определения и предвид наличната информация по делото, настоящият съдебен състав намира, че информацията, по отношение на която е постановен отказ за предоставяне, е служебна по своя характер, тъй като е свързана с дейността на Дирекцията за национален строителен контрол, като независим държавен орган, разполагаща с правомощия по контрол на строителството и като разпоредител с бюджетни средства.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, като в ал. 2 са предвидени случаите, при които достъпът до такава информация може да бъде ограничен: 1. информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/; 2. информацията съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях и е подготвена от администрациите на съответните органи.

В настоящия случай, по делото не е спорно, че поисканата от оспорващия информация отговаря на законовото определение, тъй като с получаването ѝ ще си създаде мнение относно дейността на задължения субект. Квалифицирането на исканата информация като обществена е достатъчно основание за възникване на задължението на ответника, при спазване на принципите, прогласени в нормата на чл. 6 от ЗДОИ, да осигури достъп на молителя до нея.

Не на последно място, липсват данни от страна на административният орган да е извършена преценка за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес. Разпоредбата на чл. 13, ал.4 от ЗДОИ постановява, че достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван при наличие на надделяващ обществен интерес. Наличието на надделяващият обществен интерес е дефинирано в §1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ - когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ. Преценката за наличието/липсата на надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13, ал. 4, ЗДОИ, поради което и същата е в тежест на административния орган, съобразно принципа за служебното начало и задължението му за изясняване на фактите и обстоятелствата, съобразно текста на чл. 35 от АПК. Видно от съдържанието на решението, в случая административният орган не е изложил мотиви в тази насока.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че е абсолютно недопустимо мотивите на административния орган да бъдат допълвани в съдебната фаза на производството, както е настоящия случай, посредством депозирано по делото писмено становище от неговия процесуален представител.

По изложените съображения, оспореният отказ за достъп до обществена информация следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, при спазване на изискването за форма и излагане на конкретни фактически и правни основания. При новото произнасяне, ответникът следва да съобрази и разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, съгласно която достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. П. В. изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективизиран в писмо № към №94-00-51/1/ от 18.04.2022 г. и писмо №към 94-00-46/1/07.04.2022 г. на директора на дирекция „Правна“ на

Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

ИЗПРАЩА преписката на директора на дирекция „Правна“ на Министерството на регионалното развитие и благоустройството за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация вх. № 94-00-51/07.04.2022 г., депозирано от С. П. В. при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: